

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2007

Utgiven i Helsingfors den 15 oktober 2007

Nr 883—889

INNEHÅLL

Nr		Sidan
883	Lag om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i avtalet med Australien för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och för att förhindra kringgående av skatt	3899
884	Lag om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i avtalet med Armenien för att undvika dubbelbeskattning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet	3900
885	Statsrådets förordning om ändring av förordningen om lufttransport av farliga ämnen	3901
886	Statsrådets förordning om ändring av förordningen om finansiering av undervisnings- och kulturverksamhet	3906
887	Handels- och industriministeriets förordning om högsta halter av vissa bekämpningsmedel i frukt och grönsaker samt i spannmål, ägg och äggprodukter	3907
888	Handels- och industriministeriets förordning om förfarandet för godkännande av kontrollörer av koldioxidutsläpp och om utförandet av kontrolluppgifter under utsläppshandelsperioden 2008—2012	3908
889	Jord- och skogsbruksministeriets meddelande om jord- och skogsbruksministeriets förordning om ändring av jord- och skogsbruksministeriets förordning om en sortlista för växtsorter	3913

Nr 883

Lag

om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i avtalet med Australien för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och för att förhindra kringgående av skatt

Given i Helsingfors den 5 oktober 2007

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i det i Melbourne den 20 november 2006 mellan Finlands regering och Australiens regering ingångna avtalet för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och för att förhindra kringgående av skatt gäller som lag sådana Finland har förbundit sig till dem.

2 §

Närmare bestämmelser om verkställigheten av denna lag kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

3 §

Om ikraftträdandet av denna lag bestäms genom förordning av republikens president.

Helsingfors den 5 oktober 2007

Republikens President

TARJA HALONEN

RP 31/2007
FiUB 7/2007
RSv 20/2007

Finansminister *Jyrki Katainen*

Nr 884

Lag

om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i avtalet med Armenien för att undvika dubbelbeskattning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet

Given i Helsingfors den 5 oktober 2007

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i det i Jerevan den 16 oktober 2006 mellan Republiken Finlands regering och Republiken Armeniens regering ingångna avtalet för att undvika dubbelbeskattning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet gäller som lag sådana Finland har förbundit sig till dem.

2 §

Närmare bestämmelser om verkställigheten av denna lag kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

3 §

Om ikraftträdandet av denna lag bestäms genom förordning av republikens president.

Helsingfors den 5 oktober 2007

Republikens President

TARJA HALONEN

Finansminister *Jyrki Katainen*

Nr 885

Statsrådets förordning om ändring av förordningen om lufttransport av farliga ämnen

Given i Helsingfors den 4 oktober 2007

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från kommunikationsministeriet, *ändras* i förordningen av den 11 mars 1997 om lufttransport av farliga ämnen (210/1997) 1 a och 2 §, 3 § 2 mom., 4, 5, 6, 7, 14 och 15 §, 17 § 3 mom., det inledande stycket i 17 a § 1 mom., 17 a § 3 mom. samt 19 och 20 §,

sådana de lyder, 1 a och 2 §, 3 § 2 mom., 4, 5, 7, 14 och 15 §, 17 § 3 mom., det inledande stycket i 17 a § 1 mom., 17 a § 3 mom. samt 19 och 20 § i förordning 429/2005, 6 § i förordning 527/2001 och i nämnda förordning 429/2005, samt *fogas* till förordningen en ny 19 a § som följer:

1 a §

Definitioner

I denna förordning avses med

1) *TFÄ-lagen* lagen om transport av farliga ämnen (719/1994),

2) *ICAO-TI* de tekniska bestämmelser om lufttransport av farliga ämnen som Internationella luftfartsorganisationen publicerar som standarder med stöd av konventionen angående internationell civil luftfart (FördrS 11/1949),

3) *farliga ämnen* sådana ämnen som på grund av sin explosions-, brand-, smitto- eller strålningsfarlighet, giftighet, frätande verkan eller annan motsvarande egenskap kan medföra skada för människor, miljön eller egendom; vad som i denna förordning bestäms om farligt ämne tillämpas även på farliga blandningar, föremål, redskap, varor, tomma förpackningar, genetiskt modifierade organismer och mikroorganismer,

4) *befälhavare på luftfartyg* pilot som luftfartygets ägare, innehavare eller operatör har förordnat och som har högsta myndighet på luftfartyget och ansvar för säkerheten under flygningen,

5) *transportör* person, sammanslutning el-

ler annan juridisk person som bedriver eller erbjuder sig att bedriva flygverksamhet,

6) *transportörens hemstat* stat inom vars område transportören har sitt huvudkontor eller, om transportören saknar huvudkontor, sin permanenta uppehållsort,

7) *leverantör av marktjänster* person, sammanslutning eller annan juridisk person som tillhandahåller transportören marktjänster i anslutning till transport eller tillfällig förvaring av farliga ämnen,

8) *transportolycka med farliga ämnen* en händelse som har samband med och kan hänföras till transport av farliga ämnen och som resulterar i dödlig eller allvarlig skada på person eller betydande skada på egendom,

9) *tillbud vid transport av farliga ämnen* en händelse, annan händelse än olycka med farliga ämnen, som har samband med och kan hänföras till transport av farliga ämnen, vilken inte nödvändigtvis sker ombord på ett luftfartyg, och som resulterar i skada på person eller egendom, brand, sönderslaget gods, spill, vätske- eller strålningsläckage eller annat tecken på att förpackningens hållbarhet inte har bibehållits; varje händelse som kan hänföras till transport av farliga ämnen, och som allvarligt utsätter luftfartyget eller de

ombordvarande för fara, skall också anses utgöra tillbud vid transport av farliga ämnen,

10) *luftfartsolycka* sådan luftfartsolycka som avses i bilaga 13 till konventionen angående internationell civil luftfart,

11) *allvarligt tillbud* sådant allvarligt tillbud som avses i bilaga 13 till konventionen angående internationell civil luftfart.

2 §

Standarder som skall tillämpas

Vid lufttransport och tillfällig förvaring av farliga ämnen iakttas, med de reservationer som Finland har gjort, ICAO-TI sådana bestämmelserna lyder godkända för att tillämpas under åren 2007 och 2008, så som föreskrivs i denna förordning och så som Luftfartsförvaltningen bestämmer.

Luftfartsförvaltningen informerar om ICAO-TI.

3 §

Klassificering av farliga ämnen

Närmare bestämmelser om klassificeringen av farliga ämnen finns i beslut av Luftfartsförvaltningen.

4 §

Farliga ämnen som resgoods

Passagerare och besättningsmedlemmar får inte medföra farliga ämnen ombord på luftfartyg i sitt resgoods eller i övrigt, om inte Luftfartsförvaltningen i enlighet med ICAO-TI bestämmer något annat i fråga om vissa farliga ämnen. Sådana farliga ämnen som får transporteras i luftfartyg, men vars transport enligt ICAO-TI kräver transportörens godkännande, får likväl inte föras ombord på luftfartyg av passagerare eller besättningsmedlemmar förrän transportören har godkänt transporten.

Transportören, flygplatsinnehavaren och researrangören skall säkerställa att passagerarna informeras i enlighet med punkt 7;5 i

ICAO-TI om vilka ämnen det är förbjudet att transportera med luftfartyg.

5 §

Farliga ämnen som flygfrakt

För lufttransport av ett farligt ämne krävs att Luftfartsförvaltningen beviljar transportgodkännande eller dispens i enlighet med 14 a § 2 mom. i TFÄ-lagen, om lufttransport av det farliga ämnet enligt ICAO-TI är förbjuden utan godkännande eller dispens. En ansökan om godkännande eller dispens skall innehålla åtminstone följande omständigheter:

a) avsändarens och mottagarens namn och adress,

b) avgångs- och destinationsflygplats samt förslag till tidpunkt för transporten och till flygrutt,

c) orsaker till varför sökanden anser att lufttransport av ämnet i fråga är nödvändig,

d) sökandens syn på hur en sådan säkerhetsnivå som förutsatts i ICAO-TI kan uppnås,

e) åtgärder för kontroll av säkerheten som den sökande eventuellt anger,

f) ämnets namn, farlighetsklass och FN-nummer samt teknisk information om ämnet,

g) uppgifter om förpackningen,

h) uppgift om den mängd av ett ämne som skall transporteras,

i) uppgifter om nödvändig specialbehandling,

j) speciella instruktioner för åtgärder i en nödsituation.

Transportören och leverantören av mark-tjänster skall säkerställa att på de platser där flygfrakt lämnas för transport informeras i enlighet med ICAO-TI om de bestämmelser och föreskrifter som gäller transport av farliga ämnen.

6 §

Avsändarens skyldigheter

Innan en avsändare överlämnar ett farligt ämne för transport som flygfrakt, skall avsändaren förvissa sig om att lufttransport av ämnet inte är förbjuden och att transportören har fått de handlingar som avses i ICAO-TI.

Avsändaren skall ge sin personal tillräckliga instruktioner med iakttagande av vilka den förmår sköta sina uppgifter i anslutning till transport av farliga ämnen.

Avsändaren skall säkerställa att förpackningarna är lämpliga för de farliga ämnen som skall transporteras. Uppgift om hur förpackningens lämplighet har säkerställts skall på begäran i fråga om förpackningar som är avsedda för transport av radioaktiva ämnen tillställas Strålskyddscentralen och i fråga om förpackningar som är avsedda för transport av andra ämnen Luftfartsförvaltningen.

Förutom skyldigheterna i 1—3 mom. skall avsändaren iaktta vad som i övrigt åläggs honom i bestämmelser och föreskrifter.

7 §

Skyldigheter för transportören och leverantören av marktjänster

I 9 § 2 mom. i TFÄ-lagen finns bestämmelser om det tillstånd som krävs för lufttransport av farliga ämnen. Tillstånd krävs dock inte om det är fråga om

1) det bränsle som luftfartyget använder under flygning,

2) ett ämne som i enlighet med föreskrifter om luftfartygs luftvärdighet eller flygverksamhet skall transporteras i luftfartyget,

3) ett ämne som avses i 4 § 1 mom. och som får transporteras,

4) ett ämne som avses i ICAO-TI och som är avsett för försäljning till passagerarna under flygning,

5) ett ämne som avses i ICAO-TI och som är avsett för vård av patienter under flygning,

6) övriga farliga ämnen som avses i ICAO-TI men som inte omfattas av ICAO-TI:s tillämpningsområde på grund av ämnenas speciella användningsändamål.

I 6 a § i TFÄ-lagen avsett tillstånd som en utländsk myndighet beviljar transportören för lufttransport av farliga ämnen är i kraft i Finland, om transportörens huvudkontor eller permanenta uppehållsort finns i en annan stat än Finland och han visar att han uppfyller de krav i fråga om tillstånd och behörighet eller andra motsvarande krav som uppställts och motsvarande verksamhet i den nämnda staten.

Transportören skall iaktta bestämmelserna i ICAO-TI vid lufttransport och tillfällig förvaring av farliga ämnen samt vid informering och instruering av sin personal och av andra. Transportörens drifthandbok och annan tillämplig instruktionsbok skall innehålla tillräckliga instruktioner med iakttagande av vilka transportörens personal förmår sköta sina uppgifter i anslutning till transport och tillfällig förvaring av farliga ämnen. Personer som godkänner frakt för transport och personer som sköter incheckningen av passagerare skall ha lättillgängliga, för uppgiften lämpliga instruktioner för undvikande av att luftfartyget lastas med farliga ämnen som inte har anmälts som frakt eller att passagerarna i luftfartyget för in sådana farliga ämnen som det är förbjudet för dem att transportera.

En transportör i vars luftfartyg farliga ämnen transporteras skall i god tid före flygningen skriftligen lämna befälhavaren på luftfartyget uppgifter enligt ICAO-TI om de farliga ämnen som transporteras som frakt i luftfartyget.

Om en nödsituation inträffar under flygningen skall befälhavaren på luftfartyget, om situationen tillåter, informera flygledningen eller motsvarande organ om de farliga ämnen som transporteras i luftfartyget.

Utöver de skyldigheter som avses i 1—5 mom. skall transportören iaktta övriga bestämmelser och föreskrifter om transportörens skyldigheter.

Vad som i denna förordning föreskrivs om transportörens skyldigheter gäller även leverantörer av marktjänster.

14 §

Myndigheter

Lufttransporter och tillfällig förvaring av farliga ämnen övervakas av Luftfartsförvaltningen. Därutöver övervakar tullverket, polisen och gränsbevakningsväsendet inom sina respektive verksamhetsområden lufttransporter och tillfällig förvaring av farliga ämnen. Utöver vad som bestäms i 6 § 2 mom. i TFÄ-lagen övervakar militärmyndigheterna även andra lufttransporter av farliga ämnen som utförs som militär luftfart.

I frågor som gäller transport och tillfällig

förvaring av radioaktiva ämnen är Strålsäkerhetscentralen tillsynsmyndighet i Finland i samarbete med de myndigheter som nämns i 1 mom.

Om inte något annat föreskrivs i TFÄ-lagen eller med stöd av den, är i Finland den behöriga myndighet som avses i ICAO-TI Luftfartsförvaltningen i fråga om lufttransporter och tillfällig förvaring av farliga ämnen och förutom Luftfartsförvaltningen även Strålsäkerhetscentralen i fråga om lufttransporter och tillfällig förvaring av radioaktiva ämnen.

15 §

Anmälan när en förpackning eller tank har gått sönder

Avsändaren, transportören och mottagaren är skyldiga att underrätta Luftfartsförvaltningen när konstruktionen på en förpackning eller tank som är godkänd eller i övrigt har påvisats stämma överens med kraven har gått sönder under normala transportförhållanden. Anmälan skall dessutom göras till Strålsäkerhetscentralen när en förpackning eller tank har gått sönder vid transport av radioaktiva ämnen och till Säkerhetsteknikcentralen vid transport av andra farliga ämnen.

17 §

Utbildning av personal

Den som har genomgått utbildningen och som fortsättningsvis utför uppgifter i anslutning till transport eller tillfällig förvaring av farliga ämnen skall ges regelbundet återkommande utbildning som uppfyller kraven i 1 och 2 mom. innan 24 månader har förflutit sedan den senaste utbildningen avslutades. Om den regelbundet återkommande utbildningen genomgås under de tre sista månaderna före utgången av nämnda 24 månaders period, skall följande regelbundet återkommande utbildning genomgås inom 24 månader från det att giltigheten för den föregående regelbundet återkommande utbildningen upphör.

17 a §

Godkännande av och anmälan om utbildning

Ett sådant godkännande som avses i 11 a § i TFÄ-lagen skall sökas skriftligen hos Luftfartsförvaltningen i god tid innan utbildningen inleds. I ansökan skall följande uppgifter ingå:

Om de uppgifter som avses i 1 mom. ändras efter det att en ansökan som gäller utbildning har godkänts eller en anmälan om utbildning har lämnats in, skall en ansökan om godkännande av ändringarna eller en anmälan om ändrade uppgifter utan dröjsmål lämnas till Luftfartsförvaltningen.

19 §

Anmälan om olyckshändelse och tillbud

Efter en luftfartsolycka och efter ett sådant allvarligt tillbud i vilket de farliga ämnen som transporterats som frakt kan ha haft del, skall transportören utan dröjsmål underrätta räddningsmyndigheterna om de farliga ämnen som transporteras som frakt i luftfartyget. Transportören skall också så fort som möjligt göra en anmälan om de farliga ämnena till de behöriga myndigheterna i transportörens hemstat och de behöriga myndigheterna i den stat inom vars område luftfartsolyckan eller det allvarliga tillbudet inträffade.

Efter ett tillbud som är lindrigare än ett allvarligt tillbud skall transportören på begäran utan dröjsmål underrätta räddningsmyndigheterna och de behöriga myndigheterna i den stat inom vars område tillbudet inträffade om de farliga ämnen som transporterades som frakt i luftfartyget.

I fråga om en transportolycka med farliga ämnen eller ett tillbud vid transport av farliga ämnen skall transportören underrätta de behöriga myndigheterna i transportörens hemstat och de behöriga myndigheterna i den stat inom vars område transportolyckan med farliga ämnen eller tillbudet vid transport av farliga ämnen inträffade.

Anmälningsskyldigheten enligt 3 mom.

gäller även sådana fall då farliga ämnen i strid med TFÄ-lagen eller bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den har överlämnats för transport eller medförts och påträffats hos passagerare, hos besättningsmedlemmar, bland resgods eller bland frakten.

19 a §

Anmälan om överskridna strålningsgränser till andra parter delaktiga vid lufttransporter av radioaktiva ämnen samt övriga åtgärder

Om man i samband med lufttransporter eller tillfällig förvaring av radioaktiva ämnen observerar en överskridning av de gränsvärden enligt ICAO-TI som gäller strålningens doshastighet eller radioaktivt avfall, skall mottagaren, transportören och avsändaren anmäla överskridningen till de andra som är delaktiga vid transporten och till Strålsäkerhetscentralen i enlighet med punkt 1;1.4.5 i

Helsingfors den 4 oktober 2007

Trafikminister *Anu Vehviläinen*

Trafikråd, ledande sakkunnig *Seija Miettinen-Bellevergue*

ICAO-TI samt vidta övriga åtgärder i enlighet med punkt 1;1.4.5 i ICAO-TI i syfte att eliminera de faror som föranleds av överskridningen av gränsvärdena.

20 §

Tryggande av lufttransport och tillfällig förvaring av farliga ämnen

Skyddsåtgärder enligt rekommendationerna i punkt 1;5 i ICAO-TI kan utgöra sådana skyddsåtgärder som avses i 11 d § 5 mom. i TFÄ-lagen.

Bestämmelser om säkerhetsåtgärderna på flygplatser finns i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2320/2002 om införande av gemensamma skyddsregler för den civila luftfarten och de tillämpningsförfordningar som kommissionen utfärdat med stöd av den.

Denna förordning träder i kraft den 1 november 2007.

Nr 886

Statsrådets förordning**om ändring av förordningen om finansiering av undervisnings- och kulturverksamhet**

Given i Helsingfors den 11 oktober 2007

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från undervisningsministeriet, *ändras* i förordningen av den 6 november 1998 om finansiering av undervisnings- och kulturverksamhet (806/1998) 25 §, sådan den lyder delvis ändrad i förordning 1395/2001, och *fogas* till förordningen en ny 25 b § som följer:

3 kap.

Särskilda bestämmelser

25 §

Statsbidragsmyndighet i vissa fall

Utbildningsstyrelsen är statsbidragsmyndighet i ärenden som gäller sådana statsunderstöd för undervisningsverksamhet som avses i 42 § 2 mom. och 43 a § i lagen om finansiering av undervisnings- och kulturverksamhet.

25 b §

Statsunderstöd för ordnande av fristående examina som avläggs utan förberedande utbildning

Det statsunderstöd som avses i 43 a § i lagen om finansiering av undervisnings- och kulturverksamhet och som beviljas för ordnande av fristående examina som avläggs utan förberedande utbildning kan per del av examen uppgå till högst det värde som motsvarande del av examen som avläggs utan förberedande utbildning har vid bestämmande av statsandelsfinansieringen för yrkesinriktad tilläggsutbildning.

Denna förordning träder i kraft den 15 oktober 2007.

Helsingfors den 11 oktober 2007

Undervisningsminister *Sari Sarkomaa*Undervisningsråd *Jorma Ahola*

Nr 887

Handels- och industriministeriets förordning
om högsta halter av vissa bekämpningsmedel i frukt och grönsaker samt i spannmål, ägg
och äggprodukter

Given i Helsingfors den 18 september 2007

I enlighet med handels- och industriministeriets beslut föreskrivs med stöd av 7 § livsmedelslagen av den 13 januari 2006 (23/2006):

1 §

Syftet med förordningen

Genom denna förordning genomförs Kommissionens direktiv 2006/62/EG av den 12 juli 2006 om ändring av bilagorna till rådets direktiv 76/895/EEG, 86/362/EEG, 86/363/EEG och 90/642/EEG beträffande

gränsvärden för resthalter av desmedifam, fenmedifam och klorfenvinfos.

2 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 20 januari 2008.

Helsingfors den 18 september 2007

Handels- och industriminister *Mauri Pekkarinen*

Överinspektör Vesa Tuomaala

Handels- och industriministeriets förordning

om förfarandet för godkännande av kontrollörer av koldioxidutsläpp och om utförandet av kontrolluppgifter under utsläppshandelsperioden 2008—2012

Given i Helsingfors den 11 oktober 2007

I enlighet med handels- och industriministeriets beslut föreskrivs med stöd av 59 § i lagen av den 30 juli 2004 om utsläppshandel (683/2004):

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Tillämpningsområde

Denna förordning tillämpas på det förfarande för godkännande av kontrollörer om vilken föreskrivs i 7 kap. i lagen om utsläppshandel (683/2004) och på utförandet av kontrolluppgifter under utsläppshandelsperioden 2008—2012.

2 §

Definitioner

I denna förordning avses med

1) kontrollör juridisk person som har godkänts i enlighet med kraven i 55 eller 55 a § i lagen om utsläppshandel,

2) ledande kontrollör en person som ansvarar för kontrollen i fråga och har sådan behörighet som det övergripande ansvaret för kontrollverksamheten förutsätter,

3) den som utför kontrollen en eller flera personer vars sammanlagda behörighet uppfyller de krav som ställs på kontrollverksamheten inom behörighetsområdet i fråga,

4) godkännare av kontrollörens utlåtande en person som på kontrollörens vägnar bestyrker kontrollörens utlåtande och kontrollerar att kontrollen har utförts med iakttagande av professionell noggrannhet i enlighet med bestämmelserna om kontroll och de förfaranden som godkänts av kontrollören,

5) behörighetsområde sådan verksamhet som omfattas av tillämpningsområdet för lagen om utsläppshandel och vars övervakningsmetoder och utsläppsutredning kontrollören får kontrollera med stöd av ett godkännande enligt denna förordning,

6) övervakningsplan en plan som avses i 8 § i lagen om utsläppshandel och 3 § i statsrådets förordning om utsläppshandel (194/2007) för övervakning av utsläpp under perioden 2008—2012,

7) utsläppsrapport en rapport enligt 19 § i handels- och industriministeriets förordning om övervakning av koldioxidutsläpp och om den rapport som skall utarbetas över utsläppen (647/2007),

8) totala utsläpp koldioxidutsläppen från en anläggning som omfattas av tillämpningsområdet för lagen om utsläppshandel vilka dock inte inbegriper utsläpp av koldioxidneutrala ämnen,

9) EG:s övervakningsanvisning kommissionens beslut 2007/589/EG om riktlinjer för övervakning och rapportering av utsläpp av växthusgaser i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG.

2 kap.

Godkännande av kontrollör

3 §

Ansökan

Godkännande av en kontrollör skall sökas

skriftligen hos utsläppshandelsmyndigheten på en blankett som har fastställts av utsläppshandelsmyndigheten. I ansökan skall anges

1) sökandens namn, företags- och organisationsnummer, hemort och kontaktuppgifter,
2) namn, födelsedatum och kontaktuppgifter i fråga om den som är verksam som ledande kontrollör, den som utför kontrollen eller den som fungerar som godkännare av kontrollörens utlåtande samt

3) vilket behörighetsområde enligt 4 § ansökan om godkännande avser.

Användningen av det nationella utsläppshandelsregistret förutsätter dessutom att ansökan innehåller

1) namn och kontaktuppgifter i fråga om den person inom organisationen som har bemyndigats att använda det nationella utsläppshandelsregistret,

2) en beskrivning av det sätt på vilket man skall identifiera sig när man kopplar upp sig till det nationella utsläppshandelsregistret, samt

3) personbeteckningen för den som bemyndigats, om identifieringen baserar sig på personbeteckning.

4 §

Behörighetsområden

En kontrollör skall ha tillräcklig behörighet att vara verksam som kontrollör inom ett eller flera av följande behörighetsområden:

- 1) förbränningsanläggningar,
- 2) oljeraffinaderier,
- 3) kokswerk,
- 4) anläggningar för rostning och sintring av metallhaltig malm,
- 5) anläggningar som producerar råjärn eller stål,
- 6) anläggningar som producerar cementklinker,
- 7) anläggningar som producerar kalk,
- 8) anläggningar som producerar glas eller glasfiber,
- 9) anläggningar som producerar keramiska produkter,
- 10) anläggningar som producerar massa, papper och kartong,
- 11) petrokemiska anläggningars enheter som producerar eten och propen samt för-

bränningsprocesser för en butadienenhet som är fast ansluten till dessa, samt

12) förbränningsprocesser för tillverkning av stenull och kimrök.

5 §

Akrediteringsorganets utlåtande eller akrediteringsbeslut om sökandens behörighet

Till en ansökan enligt 3 § skall fogas ett utlåtande eller akrediteringsbeslut från Mätteknikcentralens akrediteringsenhet jämte bilagor eller, om det är fråga om en kontrollör som akrediterats i någon annan stat som tillhör Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, ett akrediteringsbeslut från akrediteringsenheten i staten i fråga, av vilket framgår att sökanden uppfyller de krav som föreskrivs i 55 eller 55 a § i lagen om utsläppshandel.

Av akrediteringsbeslutet eller utlåtandet skall dessutom framgå vilka behörighetsområden enligt 4 § som kontrollören har konstaterats vara behörig på.

6 §

Beslut om godkännande

Utsläppshandelsmyndigheten bifaller ansökan, om sökanden uppfyller kraven i 55 eller 55 a § i lagen om utsläppshandel och ansökan följer vad som föreskrivs i 3 §.

Utsläppshandelsmyndigheten meddelar i sitt akrediteringsbeslut namnen på den som fungerar som ledande kontrollör, den som utför kontrollen och den som fungerar som godkännare av kontrollörens utlåtande samt fastställer på vilka behörighetsområden sökanden anses vara behörig.

Utsläppshandelsmyndigheten godkänner kontrollören för viss tid.

Utsläppshandelsmyndigheten för en offentlig förteckning över de kontrollörer som godkänts i Finland.

7 §

Ändring av beslutet om godkännande

En anmälan enligt 56 § i lagen om utsläppshandel om alla sådana ändringar i verk-

samheten som kan inverka på förutsättningarna för att godkänna kontrollören skall lämnas till utsläppshandelsmyndigheten inom en månad från det situationen ändrades.

Utsläppshandelsmyndigheten kan vid behov förutsätta att kontrollören lämnar in ett nytt utlåtande eller ett nytt ackrediteringsbeslut enligt 5 § om sin behörighet.

Utsläppshandelsmyndigheten kan utgående från kontrollörens ansökan om ändring eller det nya utlåtandet eller ackrediteringsbeslutet som kontrollören lämnat ändra sitt tidigare beslut.

3 kap.

Utförande av kontrolluppgifter

8 §

Kontrolluppgiftens innehåll

För förverkligande av vad som i 52 § 2 och 3 mom. och 58 § i lagen om utsläppshandel bestäms om kontroll, skall kontrollören kontrollera att

1) alla de utsläpp från en anläggning vilka omfattas av tillämpningsområdet för lagen om utsläppshandel är föremål för kontroll,

2) verksamhetsutövaren övervakar utsläppen i enlighet med det utsläppstillstånd som utsläppshandelsmyndigheten beviljat och den övervakningsplan som godkänts i samband med tillståndet, samt att

3) de uppgifter som verksamhetsutövaren lämnat i anläggningens utsläppsrapport baserar sig på utgångsvärden som fastställts genom metoder som anges i en godkänd övervakningsplan och att de beräkningar av utsläppsrätter som baserar sig på dessa utgångsvärden inte innehåller väsentliga brister, feltolkningar eller felaktigheter.

9 §

Kontrollplan

För att kontrolluppgiften skall kunna utföras på ett ändamålsenligt sätt skall kontrollören

1) skapa sig en klar bild av verksamheterna i den anläggning som är föremål för kontrollen, bränsle-/materialmängd, utsläppskällor och deras storleksordning, och anläggningens miljöförvaltningssystem (strategianalys), samt

2) identifiera källor till de potentiella felaktigheter, brister eller missförstånd som skulle kunna uppstå under övervakningen av utsläppen i anläggningen (riskanalys).

Kontrollören skall utgående från strategi- och riskanalyserna för varje anläggning som skall kontrolleras utarbeta en kontrollplan som innehåller åtgärder vid de delar i processen och övervakningsmetoder som skall kontrolleras i anläggningen samt en plan över vilka handlingar och vilka uppgifter i handlingarna som skall kontrolleras.

10 §

Kontroll av övervakningsmetoderna

Kontrollören bedömer med stöd av kontrollplanen huruvida de aktivitetsdata, utsläppsfaktorer, uppgifter om kolinnehåll och sammansättning samt oxiderings- och omvandlingsfaktorer som använts för fastställande av anläggningens koldioxidutsläpp har definierats och dokumenterats eller, om övervakningen av utsläppen grundar sig på mätning, huruvida valet och användningen av mätningmetoder har utförts och resultaten dokumenterats i enlighet med den övervakningsplan som utsläppshandelsmyndigheten har godkänt.

11 §

Kontroll av utsläppsrapporten

Kontrollören gör en bedömning av verksamhetsutövarens utsläppsrapport samt av de brister, felaktigheter och feltolkningar som rapporten möjligen innehåller.

Kontrollören ger i sitt utlåtande en motive-rad bedömning av i vilken utsträckning de brister, felaktigheter och feltolkningar som ingår i rapporten inverkar på den totala mängd koldioxidutsläpp från anläggningen som verksamhetsutövaren anmält.

Om en övervakningsplan som godkänts i

samband med beslut om beviljande av utsläppsrätter för anläggningen inte har följts och kraven inte kan uppfyllas retroaktivt, skall kontrollören kontakta utsläppshandelsmyndigheten för genomförande av förfarandet enligt 54 a § i lagen om utsläppshandel.

12 §

Kontrollörens arbetsrapport

Kontrollören skall utarbeta en arbetsrapport om sin verksamhet och dess resultat. I arbetsrapporten beskrivs förloppet och de konstaterade resultaten av kontrollförfarandet enligt 9-11 § samt de brister, felaktigheter och feltolkningar som upptäckts.

I arbetsrapporten samlas all sådan information som är väsentlig med tanke på förberedelserna inför, planeringen och genomförandet samt slutsatserna av kontrollerna, så att kontrollörens utlåtande kan avfattas och godkännas utgående från den.

Kontrollören skall på begäran lämna utsläppshandelsmyndigheten sin arbetsrapport för tillsynen över efterlevnaden av lagen om utsläppshandel.

13 §

Anmälan till verksamhetsutövaren

Kontrollören skall utan dröjsmål underrätta verksamhetsutövaren om de brister, felaktigheter, oklarheter, feltolkningar och avvikelser som kontrollören har upptäckt i den övervakningsplan som utsläppshandelsmyndigheten har godkänt samt uppmana verksamhetsutövaren att vidta korrigerande åtgärder.

14 §

Utsläppsrapportens tillbörlighet

Kontrollören konstaterar att de uppgifter som verksamhetsutövaren har meddelat i utsläppsrapporten är adekvata, om

1) utredningen täcker alla utsläpp som omfattas av tillämpningsområdet för lagen om utsläppshandel och som kommer från den anläggning som är föremål för kontroll, inklusive kol-dioxid eller kolförening som på det sätt och i det syfte som avses i EG:s

övervakningsanvisning överförs till en produkt eller en annan anläggning,

2) de uppgifter som behövs för beräkning av utsläppen har fastställts enligt den godkända övervakningsplanen, och om

3) de totala utsläppen av koldioxid från anläggningen i fråga inte har anmälts på ett väsentligt felaktigt sätt.

De totala utsläppen av koldioxid har inte anmälts på ett väsentligt felaktigt sätt, om kontrollören kan konstatera att varken verksamhetsutövarens utsläppsrapport eller de uppgifter som ingår i rapporten innehåller sådana brister, felaktigheter eller feltolkningar att deras gemensamma effekt på

1) den totala mängden utsläpp som omfattas av tillämpningsområdet för lagen om utsläppshandel från en anläggning som årligen släpper ut högst 500 kiloton koldioxid som härstammar från fossila bränslen, råmaterial och torv inte överstiger fem procent, och på

2) den totala mängden utsläpp från en anläggning som årligen släpper ut mer än 500 kiloton koldioxid som härstammar från fossila bränslen, råmaterial och torv inte överstiger två procent.

15 §

Kontrollörens utlåtande

Kontrollörens utlåtande enligt 54 § i lagen om utsläppshandel skall ges på en blankett som fastställts av utsläppshandelsmyndigheten. Av utlåtandet skall framgå

1) Namnet på den organisation som är kontrollör samt dess kontaktuppgifter,

2) uppgifter om att organisationen är godkänd som kontrollör,

3) uppgifter om de personer som har deltagit i kontrollen samt deras uppgifter och ansvar vid kontrollen,

4) namn och bransch i fråga om den anläggning som är föremål för kontrollen samt numret på utsläppstillstånd,

5) uppgift om vilket år utsläppsrapporten gäller,

6) uppgift om den totala utsläppsmängd som kontrollerats inklusive den bedömning som avses i 11 § 2 mom.,

7) uppgift om att utsläppsrapporten har konstaterats vara tillbörlig i enlighet med 14 §,

8) uppgifter om kontrollen, såsom antalet besök vid anläggningen och datum för besöken, samt

9) sådana anvisningar för yrkande på rättelse av utlåtandet som förutsätts i 70 § i lagen om utsläppshandel.

Den ledande kontrollören och godkännaren av utlåtandet skall underteckna utlåtandet.

Vid behov kan kontrollören i en promemoria som fogas till utlåtandet ange objekt där verksamhetsutövarens övervaknings- och informationshanteringsmetoder måste utvecklas.

Verksamhetsutövaren sörjer för att kontrollörens utlåtande och dess bilagor lämnas till utsläppshandelsmyndigheten.

Utsläppshandelsmyndigheten kan vid behov be kontrollören komplettera utlåtandet.

Helsingfors den 11 oktober 2007

Handels- och industriminister *Mauri Pekkarinen*

4 kap.

Ikraftträdande

16 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 18 oktober 2007.

Genom denna förordning upphävs handels- och industriministeriets förordning av den 10 februari 2005 om förfarandet för godkännande av kontrollörer och om utförandet av kontrolluppgiften (85/2005). Den förordning som upphävs skall dock tillämpas i stället för denna förordning på kontroll av utsläppen under utsläppshandelsperioden 2005—2007.

Konsultativ tjänsteman Seppo Oikarinen

Nr 889

Jord- och skogsbruksministeriets meddelande**om jord- och skogsbruksministeriets förordning om ändring av jord- och skogsbruksministeriets förordning om en sortlista för växtsorter**

Utfärdat i Helsingfors den 11 oktober 2007

Jord- och skogsbruksministeriet meddelar med stöd av 4 § lagen den 25 februari 2000 om Finlands författningssamling (188/2000):

Jord- och skogsbruksministeriet har utfärdat följande förordning:

Förordningens rubrik	JSM:s föreskrifts- samling nr	utfärdat	träder i kraft
JSMf om ändring av jord- och skogsbruksministeriets förordning om en sortlista för växtsorter	51/07	11.10.2007	31.10.2007

Förordningen har publicerats i jord- och skogsbruksministeriets föreskriftssamling. Förordningen kan fås från jord- och skogsbruksministeriets informationstjänstcentral, (Mariegatan 23, Helsingfors) PB 310, 00023 Statsrådet, telefon 020 772 005.

Helsingfors den 11 oktober 2007

Jord- och skogsbruksminister *Sirkka-Liisa Anttila*

Överinspektör Onerva Keränen

FÖRFS/ELEKTRONISK VERSION

UTGIVARE: JUSTITIEMINISTERIET

Nr 883—889, 2 ark

EDITA PRIMA AB, HELSINGFORS 2007

EDITA PUBLISHING AB, HUVUDREDAKTÖR JARI LINHALA

ISSN 1456-9663